

Kinder Torah®

Parashas Behar

The Real Fire

“**A**vi, are you coming with us to the Lag B’Omer bonfire?”

“I hope to, Chaim. Right now I am learning Torah.”

“What a tsaddik! Everyone is out dancing around the bonfire and you are learning Torah. *Kol ha’kovod* (What an honorable deed)! What are you learning?”

“A Mishna that was taught by Rebbe Shimon Bar Yochai. I thought that it would be appropriate to learn it on Lag B’Omer, his yaahrtzeit. The *zechus* (merit) would bring an elevation to his *neshama*. Do you want to learn it with me, Chaim?”

“Well, I really wanted to go to the bonfire.”

“There is plenty of time for that. Right now, we can help and honor Rebbe Shimon by learning his Torah.”

“Okay, you convinced me Avi.”

“Pirkei Avos chapter 6, Mishna 8. ‘Beauty, strength, riches, honor, wisdom, old age, a white head, and children are beautiful for tsaddikim, and attractive for the world.’”

“How do we understand that, Avi?”

“The Medrash Shmuel explains that these are all gifts from Hashem. They can be used for good purposes – to perform mitzvos, or for selfish reasons – to gratify one’s desires. Rebbe Shimon instructs us to use all the gifts that Hashem gave us for the good.”

“How?”

“The Medrash Shmuel elaborates. Beauty can bring a person to righteousness, as it did with Yosef HaTsaddik. He was very attractive. He had a strong yetzer hara to use his good looks for the wrong purposes. He conquered his yetzer and became Yosef HaTsaddik.”

“That is so relevant to our days. There is a big yetzer hara to wear the wrong kind of clothing. They attract attention, instead of indicating the true beauty of a Jew – the *neshama*. We have to overcome that yetzer hara and become tsaddikim and tsidkanios.”

“**E**xcellent! Now, the next point of the Mishna. Strength can be used for the good – to learn Torah (which needs a lot of stamina) or for the bad - to lord over people. Similarly, wealth can be used for tzedaka and chessed. It can give the person the time to learn Torah without interruption. Unfortunately, money used improperly to fulfill ones desires can drag a person into all sorts of nonsense and sins, causing him to lose this world and the next.”

“How true.”

“Honor is good for tsaddikim. Their wise

words will be heard because they are held in esteem. They will not become arrogant from the honor. However, an evil person will take the admiration to heart, and do as he pleases, for there is no one to challenge him and his pride. Similarly, wisdom can be learned in order to know and teach the correct path to serve The Creator. Or it can be used to subvert the truth *chas v’shalom* (Heaven forbid.)”

“Fascinating.”

“**O**ld age and a white head are both the ‘crowns’ of tsaddikim. They are the culmination of a life of righteousness, and bring honor to the tsaddik and Hashem. However, one who runs after his desires his entire life will continue into his old age. Fools will honor him for his ‘achievements’ in this area. Lastly, children are a person’s legacy in this world. His righteous descendants earn him eternal reward.

However, a wicked person uses his children to carry out his evil plans.”

“That is wonderful. You have given me a completely new outlook on Rebbe Shimon Bar Yochai and his teachings. Let’s now go to the bonfire.”

Avi and Chaim reach the bonfire. The heat is intense. The boys don’t seem to mind. Everyone is dancing around and singing about Rebbe Shimon Bar Yochai. Avi and Chaim sing and with intense happiness. They have been ignited with the “light” of Rebbe Shimon’s teachings.

Kinderlach . . .

Lag B’Omer is much more than dancing around the bonfire. It is even more than traveling to Rebbe Shimon’s kever in Meron. It is appreciating who Rebbe Shimon was. The Gemora is full of his teachings. Learn them this Lag B’Omer. Bask in the light of Rebbe Shimon’s Torah. That is the real fire of Lag B’Omer.

Leiv Tahor

“**E**xcuse me; can you please direct me to Rechov Leiv Tahor?”

The man opens his eyes. He had been enjoying a nice afternoon nap in the beautiful public park when this stranger came along.

“What? Which street do you want?”

“Leiv Tahor.”

“He has some nerve,” the man thinks. “He wakes me up to ask me directions. Doesn’t he see that I am sleeping? I will fix him good. I will give him directions to a street so far away that he will be lost for hours.” He stands up to point the man in the wrong direction.

“Let’s see – Leiv Tahor.”

He repeats the words to himself. “Leiv Tahor”. “Leiv Tahor”. Leiv tahor means pure heart. Am I really doing this with a pure heart? I am taking revenge. I am giving someone bad advice. That is onaas devarim (wronging him with words). Perhaps he did not realize that I was sleeping. Even if he did, perhaps there was no one else around to ask. He may be under pressure to make an appointment. Why should I take revenge? He did not do anything wrong. I am going to give him the answer with a pure heart.

“Rechov Leiv Tahor. I am going that way myself. Follow me.”

The Torah prohibits wronging a person with words as the verse states, “You shall not wrong your fellow (Jew) with words, and you shall fear your G-d” (Vayikra 25:17). Rashi asks the following question: If someone gives bad advice, who will know if he really intended to wrong the person? Perhaps he just made an honest mistake. Therefore, the verse states, “You shall fear your G-d.” He knows your thoughts. He knows the intentions of your heart. He cannot be fooled.

Kinderlach . . .

Onaas devarim is a sin of the mouth and the heart. The mouth should never utter words that hurt one of our fellow Jews. However, even if these words are spoken there is another partner in the crime – the heart. Did the speaker really intend to hurt the person? Only two individuals know the answer to that –d Hashem and the speaker. The Almighty cannot be fooled. He knows everything. Do not try to fool yourselves either, kinderlach. Do not try to convince yourselves that you are right, when you know in your heart that you are wrong. Keep your hearts pure. Serve Hashem with a leiv tahor.

הגדרת לבנר

פרשת בהר

"הדברים שאתה אומר מאירים עיניים. קיבלתי נקודת מבט חדשה לגמרי על ר' שמעון בר יוחאי ועל תורתו. וכעת הבה נצטרף לשאר סביב המדורה."

אברימי וחיים מגיעים למדורה. החום עצום, אך לילדים לא איכפת. הכל רוקדים ושרים על ר' שמעון בר יוחאי. אברימי וחיים שרים בשמחה עצומה. הם זכו כבר לאור שבתורתו של ר' שמעון.

ילדים יקרים...

ל"ג בעומר הוא הרבה יותר מריקודים סביב מדורה. הוא הרבה יותר מנסיעה לקברו של ר' שמעון במירון. ל"ג בעומר הוא ההכרה בתורתו של ר' שמעון. דבריו מופיעים במקומות רבים בגמרא. לימדו אותם בל"ג בעומר, וטהרו מאורו של תורתו. זוהי האש האמיתית של ל"ג בעומר.

לב טהור

"סליחה, אתה יכול בבקשה לומר לי איך מגיעים לרח' לב טהור?"
האיש פתח את עינו. לפני רגע הוא ישב ונמנם לו בהנאה בגן הציבורי היפהפה, והנה פונה אליו אדם זר ומעיר אותו.
"מה? איזה רחוב אתה רוצה?"
"לב טהור."

"איזו חוצפה!" חושב לו האיש. "הוא מעיר אותי כדי לשאול איך להגיע לאיזה מקום. האם הוא לא יכול היה לראות שאני ישן? אני 'אסדר' אותו. אתן לו הוראות להגיע למקום מרוחק כל כך שהוא ישוטט לו שעות בדרך." הוא קם ממקומו כדי לתת את ההוראות הכוזבות לזר.

"רגע, תן לי לחשוב. רח' לב טהור..."

הוא חוזר על המילים לעצמו. "לב טהור." "לב טהור." האם אני באמת עושה זאת עם לב טהור? והלוא אני מתכוון להתנקם בו. אני עומד לתת לו עצה רעה. זוהי אונאת דברים. אולי הוא לא הבחין בכך שאני ישן. ואפילו אם הבחין, אולי לא היה אף אחד אחר שאותו יכול היה לשאול. ייתכן שהוא צריך להגיע בזמן לפגישה. מדוע שאתנקם בו? הרי הוא לא עשה כל רע. אענה לו בלב טהור.

"רח' לב טהור. אני הולך לשם בעצמי. בוא אתי."

התורה אוסרת לפגוע בזולת במילים, כפי שאומר הפסוק "ולא תונן איש את עמיתו ויראת מאלוקיך" (ויקרא כ"ה י"ז). רש"י שואל על כך: מי יודע אם נתכוון באמת לרעה? אולי באמת טעה בתום לב? לכן נאמר בפסוק 'יראת מאלוקיך'. ה' יודע את מחשבותיך. הוא יודע את כוונותיך. אי אפשר לרמות אותו.

ילדים יקרים...

אונאת דברים היא חטא בפה ובלב. אסור שהפה יאמר מילים שתפגענה ביהודי אחר. אך, גם אם המילים האלה נאמרות, הרי לפה שאמר אותן יש שותף לפשע - הלב. האם הדובר באמת התכוון לפגוע בחברו? רק שניים יודעים את התשובה לכך - ה' והדובר. אי אפשר לרמות את הקב"ה. הוא יודע הכל. אל תנסו לרמות גם את עצמכם, ילדים. אל תנסו לשכנע את עצמכם בצדקתכם, בשעה שאתם יודעים בלבבכם שהתכוונתם לרעה. שימרו על לב טהור. עבדו את ה' בלב טהור.

אש אמת

"אברימי, האם אתה בא איתנו למדורת ל"ג בעומר?"
"אני מקווה שכן, חיים. כרגע אני עסוק בלימוד תורה."
"איזה צדיק! כולם נמצאים שם בחוץ, רוקדים מסביב למדורה, ואתה לומד תורה. כל הכבוד! מה אתה לומד?"
"משנה שנאמרה בשם ר' שמעון בר יוחאי. חשבתי שמתאים ללמוד אותה לעילוי נשמתו בל"ג בעומר, שהוא יום ההילולא שלו [יום פטירתו]. האם אתה רוצה ללמוד אותה איתי, חיים?"
"האמת היא, שאני באמת מעדיף ללכת למדורה."
"יהיה עוד הרבה זמן לזה. כרגע אנו יכולים לעזור לר' שמעון ולכבד אותו באמצעות לימוד תורתו."
"טוב, שכנעת אותי, אברימי."
"בפרקי אבות, פרק ו' משנה ח' נאמר: 'הנוי והכוח והעושר והכבוד והחכמה והזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם.'"
"מה המשמעות של דברים אלה?"

"המדרש שמואל מסביר שכל אלה הן מתנות מאת ה'. אפשר להשתמש בהן למטרות טובות - לקיום מצוות, או למטרות אנוכיות - לסיפוק התאוות. ר' שמעון אומר לנו שעלינו להשתמש במתנות אלה לטובה."
"כיצד?"

"המדרש שמואל מסביר. יופי יכול להביא אדם לצדקות, כפי שהיה אצל יוסף הצדיק. הוא היה אדם נאה מאוד. ויצרו דחף אותו להשתמש במראהו המושך למטרות פסולות. הוא ניצח את יצרו הרע ונעשה ליוסף הצדיק."
"דבר זה כה נוגע לימינו. יש יצר רע חזק מאוד ללבוש בגדים לא מתאימים. בגדים כאלה מושכים את תשומת הלב, במקום להפגין דווקא את היופי האמיתי של יהודי - את נשמתו. עלינו להתגבר על היצר הרע ולהיות צדיקים וצדקניות."

"מצויין! וכעת, לנקודה הבאה במשנה. הכוח יכול לשמש לדברים טובים - ללימוד תורה (הדורש כוח והתמדה), או לדברים רעים - לדדייה באנשים אחרים. ובדומה לכך,

העושר יכול לשמש למעשי צדקה וחסד; הוא יכול גם לשחרר את האדם ממטלות ולאפשר לו ללמוד תורה בלי הפרעה. לצערנו, כאשר משתמשים בכסף למטרות פסולות - לסיפוק תאוות - האדם יכול להכשל בכל מיני חטאים ולהתבטל מתורתו, וכך הוא עלול לאבד גם את העולם הזה וגם את העולם הבא."
"כמה שזה נכון."

"הכבוד טוב לצדיקים. דברי החכמה שלהם יישמעו בשל הכבוד שרוחשים להם. הכבוד שהם זוכים לו לא יגרום להם תחושות גאווה. אך רשעים עשויים לקחת ללב את ההערצה שהם זוכים לה, ולעשות ככל העולה על רוחם, שכן אף אחד לא יקום להתנגד להם ולפגוע בכבודם. ובדומה לכך, אפשר להשתמש בחכמה כדי לדעת כיצד לעבוד את ה' וללמד זאת לאחרים, אך אפשר גם להשתמש בחכמה כדי לעוות את האמת, חס ושלום."
"הניגודים האלה ממש מרתקים."

"זקנה ושער שיבה שניהם 'כתרים' לצדיקים. הם תוצאה של חיי צדקות, ומביאים כבוד לצדיק ולה'. אך מי שרודף אחר תאוותיו כל חייו ימשיך לעשות זאת גם כשיגיע לגיל מבוגר. הטפשים יכבדו אותו בשל 'השגיו' בתחום זה. ואחרון אחרון חביב, בניגוד להם המורשת של האדם בעולם הזה. בניו הצדיקים יזכו אותו בשכר נצחי. אך הרשע משתמש בבניו כדי להגשים את תוכניותיו המרושעות."